

Publicat a *Sostenible* (<https://www.sostenible.cat>) (<https://www.sostenible.cat>)

Inici (/) > Els recursos hídrics, del trasvasament del Roine a un gran projecte global de gestió de l'aigua

Albert Punsola (<https://www.sostenible.cat/autor/albert-punsola-44>) [1]

22/11/2005

En el marc del cicle 'Economia i Territori, Infraestructures, Aigua i Energia' que realitza del Cercle d'Economia (<http://www.circuloeconomia.com/>) [2] a la seva seu a Barcelona, ha tingut lloc aquest dilluns 21 d'octubre un debat dedicat als Recursos Hídrics, que ha reunit un bon nombre de persones del món empresarial. El gran interès despertat per aquesta convocatòria ha deixat petita la sala. Tant les exposicions com el petit debat que han generat ha estat a l'altura de les expectatives creades. Hi han contribuït sens dubte la capacitat de síntesi de tots els ponents -el catedràtic d'enginyeria hidràulica de la UPC (<http://www.upc.edu/ehma/>) [3], Josep Dolz; el director general del grup AGBAR (<http://www.agbar.es>) [4], Angel Simón; el conseller de Medi Ambient i Habitatge (<http://mediambient.gencat.net/>) [5], Salvador Milà i el socioecòleg i director d'ERF (<http://www.erf.es>) [6], Ramon Folch- que ha permès assistir a un acte àgil dinàmic i que ha servit per clarificar postures entorn dels reptes en l'ús i la gestió de l'aigua. L'acte també ens demostra que aquestes qüestions han traspasat l'àmbit acadèmic per esdevenir nucli central del debat a tots els nivells, evidentment, també l'econòmic.

Com garantir el subministrament? Josep Dolz ha estat el primer en intervenir tot exposant les principals conclusions de l'estudi 'La problemàtica de l'abastament de l'aigua a Barcelona i el seu entorn' que ha realitzat conjuntament amb Joan Armengol. Segons Dolz 'tenim un problema per l'elevada freqüència de sequeres en els darrers anys'. En la seva opinió, la regió metropolitana de Barcelona exigeix més seguretat en el subministrament per la seva importància cabdal en l'economia del país, una seguretat que s'ha vist qüestionada els darrers mesos. Dolz creu que la forma d'augmentar les garanties d'un bon subministrament en aquesta àrea passen per racionalitzar el consum, aplicar una política tarifària correcta, millorar la gestió i molt especialment buscar nous recursos. En aquest sentit ha parlat de dues vies: la dessalació i el trasvasament del Roine. Sobre la primera opció ha dit que la tecnologia fa que aquestes instal·lacions siguin cada cop més eficients, i que la clau de l'èxit es troba en saber amortitzar la gran inversió que requereixen a través del sistema tarifari. Sobre el Roine, ha subratllat que cal estudiar en detall la possibilitat de trasvasament 'perquè tindria poc impacte ambiental en la conca subministradora ja que representaria solament un 0,6% del cabal total del riu'. A més, en el seu estudi s'afirma que, si es triés aquesta opció, es podrien destinar els recursos hídrics de les conques internes catalanes a funcions ecològiques. Finalment, ha relativitzat la dependència de França que podria implicar l'operació.

Aprofitar el que tenim Salvador Milà ha fet una exposició molt densa en la qual, però, ha sabut posar èmfasi en els punts essencials. D'entrada i tenint en compte les característiques de l'auditori -amb Ricard Fornesa, president de la La Caixa, a primera fila- ha volgut deixar ben clar que 'la sensibilitat ambiental no és un límit al creixement econòmic'. Ho ha argumentat amb el nou enfocament integrador de les consideracions ambientals en els projectes que suposen les avaluacions ambientals estratègiques, les quals ha defensat 'perquè van a favor del consens social i de millors projectes per al territori'.

Milà ha continuat amb una exhaustiva i alhora ràpida explicació de l'ampli conjunt d'actuacions alternatives al trasvasament de l'Ebre a Catalunya, orientades tant a millorar l'abastament del conjunt de la població com a aprofitar recursos actualment malmesos o poc usats com són els aqüífers. El conseller ha assenyalat que 'en aquests moments no sabem quants aqüífers tenim' però ha manifestat la seva convicció que a mesura que es vagin desplegant les actuacions previstes es podrà establir un cens d'aqüífers i completar la seva recuperació, de la qual ja hi ha mostres positives en el Llobregat i el Besòs a tocar de la ciutat de Barcelona. És la filosofia d'aprofitar el que hi ha disponible front a la del Pla Hidrològic Nacional proposat per l'anterior govern del PP que suposava un gran increment de l'oferta amb enormes infraestructures i inversions. Milà l'ha resumit així: Més aportació d'aigua amb menys cost.

Evidentment hi ha unes polítiques complementàries, i no menys importants, com són el foment de l'estalvi, els plans hidrològics de conques, el pla de cabals de manteniment o el programa de reutilització d'aigües de Catalunya entre d'altres.

La visió d'AGBAR Àngel Simón ha dit per començar que el sector agrari malbarata el recurs i que caldria racionalitzar aquest sector. Ha continuat la seva exposició parlant del consum a Barcelona -baix comparat amb altres grans ciutats- per demostrar la seva tesi que quan es parla de l'ús de l'aigua té molta importància diferenciar si es tracta del domèstic o de qualsevol altre sector ja que cadascun dóna unes dades diferents.

Sobre la regió metropolitana ha destacat que el consum no havia crescut substancialment tot i que ha advertit que el creixement demogràfic que estem vivint podria alterar aquesta tendència en el futur proper, fet pel qual ha reclamat més interconnexions entre les conques catalanes, sobretot per fer front a situacions d'emergència'. Simón també ha apostat per una continua sensibilització de la població i per posar la capacitat empresarial del nostre país 'al servei d'una millor gestió de les infraestructures'. També s'ha adreçat al conseller Milà per agrair-li un discurs en el qual es podia comprovar que 'hi ha moltes actuacions en marxa'.

Manca de Projecte Global L'eix central de l'exposició de Ramon Folch ha estat la denúncia de 'l'absència d'un gran projecte global de l'aigua'. Folch ha dit que per projecte no s'havia d'entendre una simple idea sinó 'un conjunt d'actituds programades en el temps amb uns objectius clars'. El Projecte Global és aquell que hauria de tenir en compte una de les característiques principals de l'aigua que és la de moure's en un cicle que, malgrat les limitacions de la nostra percepció immediata, no és altra cosa que un circuit tancat.

Per il·lustrar la seva tesi, Ramon Folch ha utilitzat l'exemple de la forma errònia en què se solen fer els balanços hídrics, en els quals es comptabilitza l'aigua en funció d'un sol ús. En realitat els 100 hm3 consumits en una llar no desapareixen sinó que van a parar a algun lloc. El repte seria com recuperar-los per tornar-los a integrar en el cicle, o el que és el mateix, a nous usos. En aquest marc conceptual ha descrit les depuradores com a instal·lacions correctes per evitar que aigües contaminades arribin al medi natural però ha afirmat que 'no les hem tractat com a plantes de rescat', és a dir que poguessin servir com a centres per recanalitzar l'aigua a la xarxa'. El Pla Global proposat per Folch hauria de determinar com es captura l'aigua, com es vehicula, com es recupera i es posa de nou en circulació. Sobre el transvasament del Roine, no s'hi ha mostrat contrari per principi sinó per la única raó que disposem d'aigua suficient si la sabem aprofitar. De fet, ha assenyalat que 'el transvasament és el recurs del qual parlem precisament per pal·liar els efectes de la manca d'una xarxa que sigui capaç de treballar en circuit tancat'.

Els ponents gairebé no s'han interpel·lat entre si. No ha fet falta perquè les postures han quedat molt ben definides en les diferències però també en les coincidències com, per exemple, en la constatació comuna de la necessitat d'aplicar una gestió més racional en l'ús de l'aigua. Una de les preguntes del públic ha anat directa a Ramon Folch sobre el fet de si coneixia exemples aproximats al projecte global del qual havia parlat. En la seva resposta, Folch ha esmentat dos noms de ciutats: Los Angeles i Sidney.

Un representant de la pagesia ha recordat les bones pràctiques que es donen al sector primari com la recuperació d'aigua -a prop de la tesi de Folch- en els hivernacles del Maresme. Un empresari de la Costa Brava ha reclamat l'aigua del Roine en sintonia amb el primer ponent, el professor Dolz, i Ramon Folch li ha respost que no és que hi trobés entrebancs de tipus ideològic o ecològic a aquesta opció sinó que simplement no era necessària. Milà també ha respost a aquesta intervenció amb una metàfora en forma de pregunta: 'vostè es faria una casa nova si pot arreglar les esquerdes de la que té ara?'.

El conseller Milà ha defensat davant de l'auditori el fet que el govern havia definit un model de gestió integral i territorial i ha afegit que el més coherent era seguir-lo i veure els seus resultats.

Adjunt

Mida

Foto: Albert Punsola

51.5

(<https://www.sostenible.cat/sites/sostenible.cat/files/public/migraciudades/img/cercleeconomia.jpg>) [7]

KB

URL d'origen: <https://www.sostenible.cat/noticia/els-recursos-hidrics-del-trasvasament-del-roine-a-un-gran-projecte-global-de-gestio-de-0>

Enllaços

[1] <https://www.sostenible.cat/autor/albert-punsola-44>

[2] <http://www.circuloeconomia.com/>

[3] <http://www.upc.edu/ehma/>

[4] <http://www.agbar.es>

[5] <http://mediambient.gencat.net/>

[6] <http://www.erf.es>

[7] <https://www.sostenible.cat/sites/sostenible.cat/files/public/migraciudades/img/cercleeconomia.jpg>